

การศึกษาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มสมาชิกชมรมผู้สูงอายุศูนย์บริการสาธารณสุข 2 ราชปรารภ เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร จำนวน 163 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และใช้สถิติ t-test และ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

สมาชิกชมรมผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 60-65 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับไม่เกินประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีตำแหน่งทางสังคม และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์/วิทยุ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้านการรับรู้เนื้อหาสาระ และด้านการนำไปประยุกต์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และ 2.87 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ อายุ รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ตำแหน่งทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. องค์กร หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุน แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จำเป็นต้องปรับแนวทางในการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุ เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการมากขึ้นในทุกระดับ เพื่อสนองต่อการประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

2. รัฐบาล หรือ หน่วยงานของกรุงเทพมหานครที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสาระสำคัญของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนรวมถึงกลุ่มผู้สูงอายุเกิดความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถนำมาใช้ประโยชน์และประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวันได้

3. ควรมีการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เพราะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต เป็นแหล่งความรู้ทางคลังสมอง และควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเข้ามามีบทบาทเป็นอาสาสมัคร /แกนนำ ในการปรับประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินชีวิต และถ่ายทอดเผยแพร่แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้กับบุคคลในครอบครัว และชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ เป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุในการดูแลตนเอง ชุมชน และสังคมได้อย่างมีคุณค่า

4. รัฐบาล และกรุงเทพมหานคร ควรให้การส่งเสริมในด้านงบประมาณ แก่หน่วยงานในการจัดทำโครงการ และการฝึกอบรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ค่อเนื่องและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้

5. ภาครัฐและเอกชน ควรร่วมมือเผยแพร่ความรู้ สาระสำคัญเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อต่างๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์/วารสาร ซึ่งสามารถนำเสนอเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจน ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจในสาระสำคัญของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปประยุกต์ได้

The two objectives of the study were

1. to find out the opinions of the members of the elderly club on the concept of sufficiency economy;

2. to identify the factors related to their opinions.

The data were collected from 163 members of the Elderly Club of the Public Health Center 2 Ratchaprarop, Ratchathewi District , Bangkok. A questionnaire was used as the research instrument. Percentage, mean and standard deviation were employed to describe the data, and t-test and F-test to test the hypotheses.

Most of the Elderly Club were females, aged 60 – 65. Their education was not beyond primary school. Most of them were married and had a monthly income of lower than 5,000 baht. They had a social position. They received news and information about the concept of sufficiency economy form television / radio.

The findings were summed up as follows :

1. Overall, the Elderly Club members had a moderate knowledge about the substances of the concept of sufficiency economy ($\bar{X} = 2.57$) and moderately applied it to their daily life ($\bar{X} = 2.87$), respectively.

2. The factors significantly related to their opinions on the concept of sufficiency economy were age, income, and access to information about the concept of

sufficiency economy. In contrast, the factors that had no relationship with their opinions were sex, education, marital status, and social position.

Recommendations.

1. The organization or agency responsible for promoting the concept of sufficiency economy must adjust its promotion strategy to include elderly people in all the steps in the process.

2. The government or the organizations under Bangkok Metropolitan Administration (BMA) should spread knowledge and information of sufficiency economy more widely so that people in general, including elderly people, will have a deep knowledge and understanding of the concept and will be able to apply it in their working life, as well as their daily life.

3. The potentiality of elderly people should be consistently developed so that they can serve as a brain bank and volunteers / core leaders in adopting the concept of sufficiency economy in the course of living, and so that they can transfer the concept to their family members and to the community where they lived.

4. The government and BMA should allocate enough budget to the organization dealing with arranging projects and training courses on sufficiency economy so that people can have a deep knowledge and understanding about it and will be able to apply it in their daily life.

5. The public sector and the private sector should cooperate in publicize the substances of the concept of sufficiency economy through different mass media, especially publications, journals. Details of sufficiency economy should be clarified to make it easy to understand.